

بررسی شاخص‌های ارزیابی لاین‌های گندم از نظر مقاومت به فوزاریوم سنبله Study of different indices in evaluating wheat lines for resistance to FHB

سعید اهری‌زاد^۱، محمد مقدم^۲، محمدرضا قنادها^۳، عزیزالله علیزاده^۴ و اسدالله بابای اهری^۵

چکیده

هفت لاین گندم با درجات مختلفی از مقاومت به بیماری فوزاریوم سنبله در شرایط فاقد تنش (شاهد) و واجد تنش (آلودگی) در یک آزمایش مزرعه‌ای در استان گلستان در سال ۱۳۸۰ مورد ارزیابی قرار گرفتند. بعد از آلودگی مصنوعی در شرایط واجد تنش، درصد آلودگی (DI)، شدت آلودگی (DS)، شاخص بیماری (DIX)، سطح زیرمنحنی پیشرفت بیماری (AUDPC)، عملکرد دانه و اجزای آن، و در شرایط فاقد تنش، عملکرد دانه و اجزای آن اندازه‌گیری شدند. میانگین مربعات لاین‌ها و نیز لاین $\times$ محیط برای همه شاخص‌ها معنی‌دار بودند. مقایسه میانگین داده‌ها بیانگر عدم یکنواختی روند پاسخ لاین‌ها از نظر شاخص‌های مختلف بود. شاخص DI و AUDPC آن توانایی تمایز لاین‌های حساس و نیمه‌حساس را نداشته و شاخص DIX و AUDPC آن نیز قابلیت تفکیک لاین‌های مقاوم و نیمه مقاوم را از خود نشان ندادند. شاخص‌های عملکرد و تعداد دانه در سنبله نیز مشکل تفکیک شاخص‌های قبلی را داشتند. در نهایت با وجود نقاط ضعیف شاخص وزن هزار دانه، با مد نظر قرار دادن تمامی جوانب امر، شاخص‌های DS، AUDPC آن و وزن هزار دانه از اولویت خاصی برای تمایز لاین‌های مقاوم از حساس و نیز امکان بررسی مختلف مقاومت برخوردار بودند.

واژه‌های کلیدی: مکانیسم‌های مقاومت، شاخص‌های ارزیابی، فوزاریوم سنبله، گندم.

مقدمه

بیماری فوزاریوم سنبله گندم که به نام‌های بلایت فوزاریومی سنبله (Fusarium head blight) (FHB)، اسکب (Scab)، سنبله سفید (White heads) و کپک صورتی (Pink mold) نیز نامیده می‌شود، یکی از بیماری‌های مهم و شایع گندم در مناطق مرطوب و نیمه مرطوب جهان بوده و پراکندگی وسیعی نیز در مناطق معتدله و گرمسیری دارد (Sutton, 1982). وقوع اپیدمی این بیماری از سال ۱۸۹۰ از آمریکا و سپس در بسیاری از نقاط جهان گزارش شده است. براساس گزارش‌ها آفت محصول گاهی به ۷۵٪

رسیده است (Sutton, 1982؛ Bai & Shaner, 1994؛ Marasas et al., 1984). در ایران این بیماری از سال‌ها پیش به طور پراکنده وجود داشته و یکی از بیماری‌های مهم گندم در مازندران، گرگان و مغان به شمار می‌رود (زمانی‌زاده و خورسندی، ۱۳۷۴؛ بابادوست ۱۳۷۴). بیماری FHB موجب کاهش زیاد عملکرد دانه و کیفیت آن می‌شود. از اثرات غیرمستقیم آن، کاهش قدرت جوانه‌زنی بذور و نامناسب بودن آرد حاصل از بذور آلوده برای تغذیه به علت وجود میکوتوکسین می‌باشد (Bai & Shaner, 1994؛ Milus & Parsons, 1994). آلوده شدن محصول با میکوتوکسین که برای سلامتی انسان

تاریخ دریافت: ۱۳۸۲/۱۱/۳۰

۳- دانشیار دانشگاه تهران

۲- استاد دانشگاه تبریز

۵- دانشیار دانشگاه تبریز

تاریخ دریافت: ۱۳۸۲/۴/۱۲

۱- استادیار دانشگاه تبریز

۴- استاد دانشگاه تربیت مدرس

گلولم یا قاعده سنبلچه‌ها قابل رویت می‌گردد. مرگ زودرس یا سفید شدن سنبلچه‌ها یکی از علایم عمومی به شمار می‌رود (Sutton, 1982).

برای کنترل فوزاریوم سنبله گندم تمامی روش‌های زراعی، مکانیکی، شیمیایی و بیولوژیکی مؤثر هستند. اما به علت گسترده‌گی دامنه میزبانی، تأثیر شرایط مختلف آب و هوایی، همه‌جازی بودن پاتوژن، تولید میکوتوکسین و وجود مشکلات عدیده در استفاده از سموم شیمیایی، برای مقابله با این بیماری استفاده از ارقام مقاوم همراه با تلفیقی از روش‌های مختلف مبارزه و مدیریت صحیح بیماری به عنوان بهترین روش توصیه می‌شود (Bai & Shaner, 1994).

مکانیسم‌های مقاومت به بیماری FHB پیچیده بوده و تا به حال به طور کامل شناخته نشده‌اند. این مکانیسم‌ها به شدت تحت تأثیر شرایط محیطی و مرحله رشدی میزبان قرار می‌گیرند. مجموعه‌ای از عوامل در میزان مقاومت نقش دارند. این عوامل تفکیک مکانیسم‌ها و تجزیه و تحلیل مقاومت را با پیچیدگی بیشتری مواجه ساخته است (Mesterhazy, 1995). مقاومت گندم به بیماری FHB براساس دو مکانیسم ظاهر می‌کند:

۱) مکانیسم فعال که شامل فرآیندهای فیزیولوژیکی است. ۲) مکانیسم غیرفعال که به صفات مورفولوژیکی گیاه مربوط می‌شود. برای مکانیسم فعال که در واقع بیانگر مقاومت اصلی و مستقیم ژنتیکی گیاه است، اجزای مختلفی شناسایی شده‌اند. این اجزاء که توسط پژوهشگران مختلف ارائه شده‌اند عبارتند از:

۱) مقاومت به آلودگی اولیه که به مقاومت نوع I مشهور است (Schroeder & Christensen, 1963). ۲) مقاومت به گسترش قارچ در بافت‌های میزبان که مقاومت نوع II نامیده می‌شود (Schroeder & Christensen, 1963). ۳) مقاومت به میکوتوکسین‌ها که به مقاومت نوع III مشهور است (Snijders & Perkowski, 1990). ۴) تحمل که به مقاومت نوع IV اشتباه دارد (Mesterhazy, 1995).

و دام خطرناک است، مهم‌ترین و جدی‌ترین خسارت آن محسوب می‌شود (Milus & Bai & Shaner, 1994; Parsons, 1994).

عامل بیمار، گونه‌های مختلفی از جنس فوزاریوم است که مهم‌ترین و شایع‌ترین آن‌ها *Fusarium graminearum* می‌باشد (Marasas et al., 1984). زمانی‌زاده و خورسندی (۱۳۷۴) و گلزار و همکاران (۱۳۷۷) در استان مازندران و بابادوست (۱۳۷۴) در منطقه مغان، غالب بودن گونه *F. graminearum* را گزارش نمودند. گونه *F. graminearum* دارای میزبان‌های اختصاصی نبوده و بر روی گندم، ذرت و سایر گندمیان ایجاد بیماری می‌کند (گلزار و همکاران، ۱۳۷۷). با وجود این، فرانسیس و بورگس (Francis & Burgess, 1997)، اسوالد (Oswald, 1949) و ماراساس و همکاران (Marasas et al., 1984) تخصصی بودن بیماری‌زایی در *F. graminearum* را مشاهده نمودند. با وجود این که عامل این بیماری به ریشه، طوقه، ساقه و سنبله حمله می‌کند، اما آن‌ها دو جمعیت *F. graminearum* را به‌عنوان گروه I و II که به وسیله چرخه زندگی و ویژگی‌های اکولوژیکی از هم قابل تفکیک بودند، تشخیص دادند. گروه I موجب پوسیدگی طوقه می‌شود در حالی که گروه II بلایت سنبله را باعث می‌گردد. هر چند که جدایه‌های *F. graminearum* از نظر بیماری‌زایی با یکدیگر اختلاف دارند، اما نمی‌توان آن‌ها را به عنوان نژادهای اختصاصی جداگانه محسوب کرد زیرا پایداری و ثباتی ندارند. بنابراین برای ارزیابی مقاومت، آلودگی با مخلوطی از جدایه‌ها توصیه می‌شود (Bai et al., 1991).

در مزارع آلوده سنبله‌های بیمار با رنگی روشن‌تر از سنبله‌های سالم نمایان شده و دانه‌های داخل این سنبله‌ها پوک و چروکیده هستند. آلودگی اولیه به صورت نقاط آبسوخته قهوه‌ای رنگ در قاعده یا قسمت میانی گلولم و یا بر روی محور سنبله ظاهر می‌شوند. در مراحل بعدی و انتشار آلودگی، رشد قارچ با رنگ صورتی در امتداد لبه

$$\text{FHB Index} = \text{DI} \times \text{DS} / 100$$

مهم‌ترین مزیت این شاخص امکان بررسی توأم مقاومت نوع I و II می‌باشد. اجزاء عملکرد و وزن هکتولتر نیز شاخص‌های معتبری برای ارزیابی میزان مقاومت به FHB هستند (Wiersma et al., 1996). جونز و میروکا (Jones and Mirocha, 1999) از آزمون‌های وزن هزار دانه (Thousand kernel weight) (TKW)، وزن هکتولتر (Test weight) (TW) و درصد دانه‌های آلوده (Visually scabby kernels) (VSK) استفاده نمودند. مسترهازی (Mesterhazy, 1977) عملکرد و وزن هزار دانه را به عنوان بهترین شاخص برای گزینش ارقام مقاوم معرفی نمود. این معیارها اصولاً در مقایسه شرایط دارای آلودگی و فاقد آلودگی کاربرد دارند. شاخص‌های مذکور می‌توانند مقاومت نوع V را مورد ارزیابی قرار دهند.

هدف از این پژوهش شناسایی شاخص‌های مناسب برای غربال نمودن ارقام مقاوم، نیمه‌مقاوم، نیمه‌حساس و حساس به بیماری فوزاریوم سنبله گندم بوده است.

مواد و روش‌ها

هفت لاین گندم با میزان مقاومت مختلف به بیماری فوزاریوم سنبله گندم (جدول ۱) جهت ارزیابی و تعیین شاخص‌های گزینش مورد استفاده قرار گرفتند (سعیدی و همکاران، ۱۳۷۸؛ مسرآبادی و همکاران، ۱۳۷۸). ارزیابی مزرعه‌ای در سال ۱۳۸۰ در ایستگاه تحقیقات کشاورزی عراقی محله گرگان انجام گرفت. لاین‌ها در دو محیط واجد تنش (با آلودگی مصنوعی) و فاقد تنش (شاهد) در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با ۳ تکرار در آذرماه سال ۱۳۷۹ کاشته شدند. هر واحد آزمایشی شامل دو ردیف با فاصله ۳۰ cm و ۲۰ بوته در هر ردیف با فاصله پنج سانتیمتر از همدیگر بود. قبل از کاشت ۴۹/۵ kg/ha ازت، ۲۹/۵ kg/ha فسفر، ۱۰ kg/ha منگنز و ۱۰ kg/ha روی به خاک داده شد. هم‌چنین از ازت به مقدار ۲۳ kg/ha

مقاومت به آلوده شدن دانه که مقاومت نوع V نامیده می‌شود (Mesterhazy, 1995). مقاومت نوع I و II مربوط به علایم ظاهری گیاه میزبان است. مقاومت نوع I، مقاومت میزبان در برابر نفوذ پاتوژن است، در حالی که مقاومت نوع II مانعی برای گسترش پاتوژن در داخل بافت میزبان می‌باشد. مقاومت نوع III نشانگر توانایی گیاه میزبان در تخریب یا غیرسمی کردن میکوتوکسین است و مقاومت نوع IV به تحمل غلظت‌های بالای میکوتوکسین توسط میزبان اشاره می‌نماید. با توجه به مشابه بودن نرخ ظاهری واکنش ژنوتیپ‌ها به فوزاریوم سنبله اما داشتن اختلاف معنی‌دار از نظر شدت آلودگی (Mesterhazy, 1995; Mesterhazy et al., 1999)، مقاومت نوع II نیز می‌تواند موردی از تحمل محسوب شود.

برای ارزیابی مقاومت ارقام نسبت به بیماری فوزاریوم سنبله گندم شاخص‌های مختلفی به کار رفته است، که شامل روش‌های مزرعه‌ای، گلخانه‌ای و آزمایشگاهی است. با توجه به وجود انواع مختلف مقاومت بسته به مورد از این شاخص‌ها استفاده می‌شود. شاخص‌های وقوع یا درصد آلودگی (Disease incidence) (DI)، شدت آلودگی (Disease severity) (DS)، سطح زیرمنحنی پیشرفت بیماری (Area under the disease progress curve) (AUDPC) و شاخص بیماری (Disease index) (DIX) در تحقیقات زیادی مورد استفاده قرار گرفته‌اند (Ruckenbauer et al., 2001). شاخص DI و DS به ترتیب برای بررسی مقاومت نوع I و II کاربرد دارند. با ارزیابی توسعه بیماری در مقاطع زمانی مختلف شاخص AUDPC قابل برآورد بوده که منعکس‌کننده اطلاعات کلی از مقاومت واریته‌ای است و در مطالعات ژنتیکی کاربرد دارد (Bai et al., 2001). شاخص DIX نیز که یک شاخص مزرعه‌ای است به صورت مختلف توسط پژوهشگران مورد استفاده پیچیده است. ویلکوکسون و همکاران (Wilcoxon et al., 1992) DIX را براساس شاخص‌های DI و DS به قرار زیر برآورد نمودند:

نتایج و بحث

قبل از تجزیه واریانس و مقایسه میانگین‌ها نرمال بودن توزیع اشتباهات آزمایشی، افزایشی بودن اثرات بلوک‌ها و تیمارها و نیز یکنواختی واریانس‌ها نسبت به مورد، بررسی و تایید شد.

شاخص‌های ارزیابی ظاهری

تجزیه واریانس صفات (شاخص‌های ارزیابی ظاهری) مختلف در شرایط واجد تنش در جدول ۲ مشاهده می‌شود. این نتایج نشانگر وجود اختلاف معنی‌دار در بین لاین‌های مورد ارزیابی است. میانگین لاین‌ها از نظر شاخص‌های مختلف در جدول ۴ درج شده است. این جدول نه تنها وجود اختلاف بین لاین‌های مختلف را نشان می‌دهد بلکه نمایانگر تظاهر متفاوت شاخص‌های مختلف نیز هست. از نظر شاخص DI لاین Sumai#3 کمترین درصد آلودگی را داشته است. در حالی که ارقام فلات و شیرودی در زمره ارقام حساس محسوب شدند. شاخص DS رقم Wangshui-bai را نیز جزو ارقام مقاوم با لاین Sumai#3 در یک کلاس گروه‌بندی نمود، برخلاف شاخص DI، از نظر شاخص DS تنها رقم فلات از شدیدترین آلودگی برخوردار بود. بنابراین شاخص DS قابلیت تفکیک ارقام حساس و نیمه حساس را دارد. شاخص DIX که متأثر از دو شاخص DI و DS است، لاین Sumai#3 و رقم فلات را به ترتیب به عنوان ارقام مقاوم و حساس شناسایی نمود. سطح زیرمنحنی پیشرفت بیماری هر شاخص نیز که اطلاعاتی را از روند پیشرفت بیماری در طول چرخه آن منعکس می‌کند، تقریباً نتایجی مشابه با خود شاخص‌ها داشت. هر کدام از این شاخص‌ها مزایا و معایبی دارند. به نظر بای و شنر (Bai & Shaner, 1994) و روکنبایر و همکاران (Ruckenbauer et al., 2001) شاخص DI و AUDPC آن، معیارهای خوبی برای بررسی مقاومت نوع I و II بوده و سادگی ارزیابی این شاخص‌ها مهم‌ترین حسن آن‌ها تلقی می‌شود. اما این شاخص‌ها نه تنها امکان ارایه

به صورت سرک در مرحله سه برگگی استفاده گردید. بذور قبل از کاشت با کربوکسین تیرام ضد عفونی شدند. برای دفع علف‌های هرز به صورت مکانیکی اقدام گردید.

برای آلودگی مصنوعی از روش بورست‌مایر و همکاران (Buerstmayr et al., 2000) استفاده شد. موقعی که ۵۰٪ بوته‌های یک واحد آزمایش به مرحله تورم سنبله رسیدند، آلودگی مصنوعی با استفاده از اسپورپاش پستی در صبح و عصر با غلظت ماده تلقیح 10^6 اسپور در هر میلی‌لیتر انجام شد. این آلودگی در هفت زمان مختلف در مدت یک ماه تکرار گردید. برای ایجاد شرایط مرطوب جهت اشاعه بیماری از سیستم مه‌پاش (Mist irrigation) استفاده شد.

سنبله‌ها و سنبله‌های دارای هر یک از علایم آلودگی به ترتیب به عنوان درصد آلودگی و شدت بیماری در ۲۸، ۳۵ و ۴۰ روز بعد از آلودگی مصنوعی یعنی با مشاهده علایم بیماری در واریته حساس، شمارش شدند. شدت بیماری از طریق درصد سنبله‌های آلوده هر سنبله براساس ۱۰ بوته در هر واحد آزمایشی اندازه‌گیری شد (Bai & Shaner, 1994). شاخص بیماری (FHB Index) نیز براساس شاخص‌های DI و DS برآورد گردید (Wilcoxson et al., 1992). شاخص AUDPC برای درصد آلودگی، شدت آلودگی و شاخص بیماری بنا به پیشنهاد شنر و فینی (Shaner & Finney, 1977) برای هر ژنوتیپ به شرح زیر محاسبه گردید:

$$AUDPC = \sum_{i=1}^n \{[(y_i + y_{i-1})/2](x_i - x_{i-1})\}$$

y_i : ارزش ظاهری علایم FHB در تاریخ نام

x_i : i امین روز مشاهده

n: تعداد کل مشاهدات

در این تحقیق DI و DS در آخرین تاریخ ارزیابی مورد بررسی قرار گرفتند.

در سنبله در شرایط فاقد و واجد تنش و نیز در متوسط شرایط مذکور بود. در تجزیه واریانس این صفات F معنی‌داری در بین ارقام مشاهده شد (جدول‌های ۲ و ۳). در بررسی هر سه صفت معنی‌دار بودن اثر متقابل ژنوتیپ $\times$ محیط بیانگر عدم وجود روند یکنواخت تغییرات ژنوتیپ‌ها از نظر شاخص‌های مذکور در شرایط مختلف بوده است (جدول ۳). بنابراین، از نظر این شاخص‌ها، امکان غربال نمودن ژنوتیپ‌های برتر با لحاظ کردن تأثیر محیط، وجود خواهد داشت. از نظر عملکرد دانه، برتری ارقام Nonjing-8201، شیرودی و فلات در شرایط فاقد تنش (جدول ۴) و ارقام Nonjing-8201 و شیرودی به‌طور توأم در دو محیط مشاهده شد (جدول ۵)، در حالی که لاین‌های فلات، شیرودی، Nonjing-8201 و تاجن در شرایط واجد تنش از کمترین عملکرد دانه نسبت به بقیه برخوردار بودند (جدول‌های ۴ و ۵). این موضوع بیانگر حساسیت ارقام یاد شده نسبت به بیماری FHB است. اما با وجود نیمه مقاوم بودن ارقام Nonjing-8201 و تاجن به این بیماری (جدول ۱)، این لاین‌ها در زمره لاین‌های حساس گروه‌بندی شدند. به‌نظر می‌رسد این موضوع به علت ایجاد آلودگی مصنوعی سنگین بوده باشد. در بین ارقام مورد ارزیابی، لاین مقاوم Sumai#3 در محیط واجد تنش از نظر عملکرد بعد از لاین مقاوم Wangshui-bai قرار داشت و اختلافی از نظر عملکرد با ارقام دیگر بجز فلات نشان نداد (جدول ۴).

اطلاعاتی از توسعه پاتوژن در داخل سنبله را ندارند بلکه به راحتی نمی‌توانند ارقام حساس و نیمه حساس را از یکدیگر متمایز نمایند (جدول ۴). شاخص بیماری (DIX) و AUDPC آن نیز نه تنها امکان تفکیک ارقام نیمه مقاوم و نیمه حساس را نداشتند، بلکه قدرت غربال کردن ارقام مقاوم را نیز از خود نشان ندادند (جدول ۴). با وجود این، تعدادی از پژوهشگران شاخص DIX را مطلوب‌ترین شاخص عنوان کرده‌اند، زیرا این شاخص از دو شاخص DI و DS متأثر شده و نمودی از مقاومت به آلودگی اولیه و گسترش آلودگی در داخل سنبله می‌باشد (Wilcoxson et al., 1992). این پژوهشگران مفید بودن شاخص DI را منوط به بالا بودن شدت آلودگی ذکر کرده‌اند. با وجود شدید بودن آلودگی در این پژوهش، ضعیف بودن قدرت تمایز شاخص DIX ممکن است ناشی از شاخص DI نباشد. در بین شاخص‌های بحث شده به نظر می‌رسد که DS و AUDPC مربوط به آن در شرایط موجود، بازده بهتری داشته‌اند. زیرا علاوه بر تمایز رقم حساس فلات از بقیه، دو لاین مقاوم Wangshui-bai و Sumai#3 را در یک گروه قرار داده است که شاخص‌های دیگر این قابلیت را نشان ندادند (جدول ۴).

شاخص‌های عملکرد دانه و اجزای آن

از شاخص‌های دیگری که برای تمایز ارقام استفاده گردید، میزان عملکرد دانه، وزن هزار دانه و تعداد دانه

جدول ۱- اسامی لاین‌ها و واکنش آن‌ها به بیماری فوزاریوم سنبله گندم
Table 1. The studied lines and their response to Fusarium head blight

Shiroudy	شیرودی	MS ₁	نیمه حساس
Falat	فلات	S ₂	حساس
Pastour	پاستور	MS ₂	نیمه حساس
Tajan	تاجن	MR ₃	نیمه مقاوم
Wangshui-bai	ونگشویی‌بای	R ₄	مقاوم
Sumai # 3	سومای ۳	R ₅	مقاوم
Nonjing-8201	نانجینگ ۸۲۰۱	MR ₃	نیمه مقاوم

جدول ۲- تجزیه واریانس شاخص‌های مختلف در شرایط واجد و فاقد تنش
Table 2. Analysis of variance for different indices under normal and stress conditions

مجله علوم زراعی ایران، جلد پنجم، شماره ۴، زمستان ۱۳۸۲													
شرایط فاقد تنش Non stress conditions													
شرایط واجد تنش Stress conditions													
AUDPC													
Genotype	رتبه تکرار	DI	DS	DIX	DI	DS	DIX	عملکرد دانه			عملکرد دانه		
								Grian yield	TKW	No. of grain yield	Grian yield	TKW	No. of grain/head
Rep	2	3441.03**	684.83**	615.6**	422457.76**	76357.9**	61416.1**	7.65**	132.67**	283.60**	15.57**	45.18**	31.08*
Error	12	274.54*	13.14	19.42	53215.46*	574.26	2382.18	1.46	21.65**	11.37	15.33*	5.51	4.96
C.V. %		87.47	19.48	15.67	8743.86	1877.00	1445.62	0.87	2.80	28.25	2.66	6.42	10.04
		23.46	29.27	38.36	22.49	29.53	40.85	14.66	5.42	14.97	16.31	6.33	7.58
شاخص بیماری: DIX													
شدت آلودگی: DS													
سطح زیرمنحنی پیشرفت بیماری: AUDPC													
وضعیت با درصد آلودگی: DIX													
*** و ** : به ترتیب معنی دار در سطح احتمال ۱٪ و ۵٪.													
* & ** : Significant at the 5 and 1% levels of probability, respectively.													

جدول ۳- تجزیه واریانس مرکب شاخص‌های مختلف در شرایط واجد و فاقد تنش

Table 3. Combined analysis of variance for different indices under normal and stress conditions

	درجه آزادی d. f.	میانگین مربعات M S		
		وزن هزار دانه TKW	تعداد دانه در سنبله No. of grain/ head	عملکرد Yield
Environment	محیط 1	881.59**	475.37**	138.76*
En./ Treatment	محیط / تکرار 4	13.58	5.73	8.39
Genotype	ژنوتیپ 6	134.30**	154.18**	5.67*
Gen. × En.	ژنوتیپ × محیط 6	43.55**	170.66**	17.54**
Error	خطا 24	4.61	17.10	1.76
C. V.		% 6.06	% 10.64	% 16.24

Nonjing-8201 و فلات در شرایط فاقد تنش، تحت تأثیر تعداد دانه در سنبله بوده است (جدول‌های ۴ و ۵). هم‌چنین کاهش زیاد این شاخص در رقم حساس فلات از شرایط فاقد تنش به واجد تنش بیانگر تأثیر محیط بر روی این شاخص می‌باشد. قابل ذکر است که در لاین‌های مقاوم Wangshui-bai و Sumai#3 کاهش از نظر تعداد دانه در سنبله مشاهده نگردید (جدول ۵). بنابراین از شاخص مذکور می‌توان در شرایط واجد تنش بیماری برای گزینش ارقام مقاوم استفاده نمود. هر چند که در سنبله‌های گندم با خسارت زیاد محور سنبله و در سنبله‌های فاقد علایم آلودگی، بذور تقریباً نرمالی تولید شده و اصولاً سنبله‌های دارای علایم آلودگی، بذور چروکیده با اندازه کوچک‌تر و وزن هزار دانه کمتر تولید می‌کنند (Bai & Shaner, 1994). اما ممکن است در سنبله‌های پایینی که دارای علایم آلودگی نیز هستند، بذوری با رنگ، اندازه، وزن و کیفیت نرمال نیز تولید شوند. بنابراین به نظر تعدادی از پژوهشگران عملکرد و اجزای آن شاخص‌های معتبری برای ارزیابی میزان مقاومت به FHB هستند (Wiersma et al., 1996). مسترهازی (Mesterhazy, 1977) عملکرد دانه و وزن هزار دانه را بهترین شاخص برای گزینش ارقام مقاوم به این بیماری معرفی نمود. با توجه به نتایج حاصل علاوه بر عملکرد و وزن هزار دانه، تغییرات تعداد دانه در سنبله نیز

از نظر وزن هزار دانه نیز بین لاین‌های مختلف اختلاف معنی‌داری وجود داشت (جدول‌های ۲ و ۳). در ارزیابی این شاخص نیز اثر متقابل ژنوتیپ × محیط معنی‌دار بود (جدول ۳). مقایسه میانگین ژنوتیپ‌ها در شرایط مختلف نشان داد که لاین‌های Wangshui-bai و پاستور در شرایط فاقد تنش بیشترین و رقم فلات در شرایط واجد تنش کمترین وزن هزار دانه را داشته‌اند (جدول ۵). بیشتر بودن نسبی وزن هزار دانه رقم فلات در شرایط فاقد تنش در مقایسه با شرایط واجد تنش تأثیر بیماری FHB بر وزن هزار دانه را نشان داد. این موضوع کم و بیش در خصوص سایر لاین‌ها نیز قابل مشاهده بود (جدول ۵).

تعداد دانه در سنبله شاخص دیگری است که می‌تواند همراه با وزن هزار دانه در تفسیر تغییرات میزان عملکرد مورد توجه باشد. از نظر این شاخص نیز بین ژنوتیپ‌ها اختلاف معنی‌داری وجود داشت (جدول‌های ۲ و ۳). هم‌چنین اثر متقابل ژنوتیپ × محیط برای این شاخص نیز معنی‌دار بود (جدول ۳). زیاد بودن تعداد دانه در سنبله اکثر لاین‌ها در شرایط فاقد تنش و در لاین‌های مقاوم Wangshui-bai و Sumai#3 در شرایط واجد تنش نکات قابل توجهی را مشخص کرد (جدول ۵). چنان که زیادی عملکرد ارقام

جدول ۴- میانگین لاین‌های گندم مورد مطالعه از نظر شاخص‌های مختلف در شرایط واجد و فاقد تنش

لازمیاتی Lines	Stress conditions						شرایط واحد تنش						شرایط فاقد تنش					
	AUDPC						Non stress conditions											
	DI [†]	DS	DIX	DI	DS	DIX	عملکرد دانه گرم در بوته Grain yield (g/pl.)	وزن مزار دانه TKW	تعداد دانه در سنبه No. of grain/ Read	عملکرد دانه گرم در بوته Grain yield (g/pl.)	وزن مزار دانه TKW	تعداد دانه در سنبه No. of						
Shiroudy شیرودی	81.02 ^{ab}	36.05 ^b	29.69 ^b	958.87 ^{ab}	376.4 ^b	311 ^b	5.43 ^{bc}	31.96 ^c	28.87 ^{bc}	12.96 ^a	41.36 ^{abc}	36.2 ^c						
Falat فالات	96.48 ^a	51.09 ^a	49.33 ^a	1098.69 ^a	538.6 ^a	496.3 ^a	4.14 ^c	19.34 ^c	24 ^c	10.34 ^{ab}	36.77 ^{cd}	45 ^{ab}						
Pastour پاستور	54.49 ^c	21.7 ^c	11.23 ^d	532.4 ^d	211.3 ^c	155.74 ^d	7.10 ^b	32.07 ^c	34.53 ^b	8.33 ^{bc}	44.06 ^{ab}	39.53 ^{bc}						
Tajan تاجن	75 ^b	31.12 ^b	23.37 ^c	792.3 ^c	313 ^b	209.9 ^{cd}	5.86 ^{bc}	30.79 ^c	34.33 ^b	9.15 ^{bc}	39.78 ^{bcd}	44.3 ^{ab}						
Wangshui-bai	26.96 ^d	6.77 ^d	5.41 ^e	183.7 ^c	81.87 ^d	73.65 ^c	8.97 ^a	39.97 ^a	45.17 ^a	8.97 ^{bc}	45.75 ^a	43.33 ^{ab}						
Sumai#3	2.2 ^e	0.32 ^d	0.009 ^f	13.84 ^f	3.18 ^d	0.06 ^f	6.94 ^b	35.81 ^b	44.5 ^a	7.14 ^c	35.8 ^d	40.27 ^{bc}						
Nonjing-8201	68.37 ^{bc}	33.98 ^b	23.99 ^c	810.3 ^{bc}	364.5 ^b	255.5 ^{bc}	5.60 ^{bc}	26.12 ^d	30.03 ^{bc}	13.08 ^a	36.7 ^{cd}	46.9 ^a						

+ شرح علائم اختصاری در زیر نویس جدول ۲ آمده است.

an

می‌تواند در گزینش ارقام مقاوم و حساس مورد استفاده باشد.

همبستگی ساده شاخص‌های DIX ، DS ، DI و $AUDPC$ آن‌ها با همدیگر مثبت و معنی‌دار اما همبستگی این شاخص‌ها با عملکرد دانه، وزن هزار دانه و تعداد دانه در سنبله منفی و معنی‌دار بود (جدول ۶). اوتلر و واهل (Ottler & Wahle, 2001) شاخص DS و میزان کاهش وزن دانه در سنبله را بهترین شاخص در غربال نمودن ژنوتیپ‌های مقاوم پیشنهاد نموده‌اند. مایدانر و همکاران (Miedaner et al., 1993) نیز وجود همبستگی بین شاخص‌های مختلف را گزارش نموده و استفاده از علائم ظاهری (شاخص‌های DI و DS) را در کوتاه مدت بهتر از اجزای عملکرد دانسته‌اند. در تحقیق حاضر عملکرد دانه نتوانست ارقام حساس، نیمه حساس و نیمه مقاوم به FHB را در شرایط واجد تنش از هم متمایز نماید. تعداد دانه در سنبله نیز همانند عملکرد دانه قابلیت تشخیص ارقام حساس، نیمه حساس و نیمه مقاوم را نداشت. هر چند که وزن هزار دانه در شرایط واجد تنش

289

جدول ۶- ضرایب همبستگی خطی بین شاخص‌های مختلف ارزیابی مقاومت به فوزاریوم سنبه گندم در شرایط تنش

Table 6. Linear correlation coefficient between different indices used for fusarium head blight resistance in wheat under stress conditions

تعداد دانه در سنبه No. of grain/ head	وزن هزار دانه TKW	عملکرد دانه grain yeild	AUDPC					
			DIX	DS	DI	DIX	DS	
-0.66	-0.63	-0.59	0.84	0.88	0.98	0.88	0.89*	DI
-0.80	-0.82	-0.75	0.97	0.99	0.93	0.98	—	DS
-0.81	-0.82	-0.80	0.99	0.98	0.93	—	—	DIX
-0.74	-0.68	-0.69	0.91	0.92	—	—	—	DI
-0.81	-0.82	-0.77	0.98	—	—	—	—	DS
-0.82	-0.82	-0.81	—	—	—	—	—	DIX
0.84	0.80	—	—	—	—	—	—	عملکرد دانه grain yield
0.86	—	—	—	—	—	—	—	وزن هزار دانه TKW

+ تمامی ضرایب همبستگی در سطح احتمال ۱٪ معنی دار بودند.

می‌توان گفت که سطوح بالای مقاومت به گسترش آلودگی می‌تواند مشکل آلوده شدن دانه‌ها به توکسین را برطرف نماید. افزوده بر این، شاخص‌های عملکرد و اجزای آن که در ارتباط با مقاومت نوع ۷ بیشترین اهمیت را دارند، از اهداف بسیار مهم در برنامه‌های اصلاحی هستند. بنابراین با لحاظ همبستگی معنی دار عملکرد دانه و اجزای آن با سایر شاخص‌ها، بررسی آن‌ها نیز از اهمیت خاص خود برخوردار می‌باشند. در نهایت با مد نظر قرار دادن تمامی جوانب امر می‌توان اظهار داشت که شاخص‌های DS، AUDPC آن و وزن هزار دانه از اولویت خاصی برای گزینش ارقام مقاوم و تمایز ارقام حساس، نیمه حساس، نیمه مقاوم و مقاوم و نیز امکان شناسایی انواع مختلف مقاومت برخوردار هستند.

انتقال توکسین از طریق گسترش آلودگی به سنبله‌های سالم و آلوده شدن بذور صورت می‌گیرد. بنابراین تولید توکسین در لاین‌های مقاوم مهار می‌شود. کمتر بودن غلظت توکسین در ارقام مقاوم نسبت به ارقام حساس توسط تعدادی از پژوهشگران نیز به اثبات رسیده است (Bai et al., 2001). با توجه به موارد مذکور می‌توان اذعان نمود که شاخص DS و AUDPC آن علاوه بر دارا بودن محاسن ذکر شده، شاخص شناسایی مقاومت پایدار نیز محسوب شده و به طور غیرمستقیم در گزینش ارقام از نظر مقاومت نوع III، IV و ۷ نیز مؤثر می‌باشد. هر چند که در تعدادی از پژوهش‌ها ارتباط ضعیفی بین مقادیر توکسین و درصد یا شدت آلودگی از نظر علایم ظاهری مشاهده شده است (Mesterhazy 1995 ; Mesterhazy et al., 1999)، اما

References

منابع مورد استفاده

- بابادوست، م. ۱۳۷۴. وقوع گونه‌های *Fusarium* در بذور و گیاهان گندم در استان‌های آذربایجان شرقی و اردبیل. بیماری‌های گیاهی. ۳۱: ۸۸-۱۰۰.

زمانی زاده، ح. و ه. خورسندی. ۱۳۷۴. گونه‌های فوزاریوم و مایکوتوکسین‌های آن‌ها در گندم‌های استان مازندران. بیماری‌های گیاهی. ۳۱: ۳۷-۲۳.

سعیدی، ع.، ع. علیزاده، م. سراج آذری، م. دهقان و م. احمدیان مقدم. ۱۳۷۸. ارزیابی مقاومت نسبی ۳۰۰۰ رقم و لاین داخلی و خارجی کشور نسبت به بیماری فوزاریوم سنبله گندم. گزارش پیشرفت پروژه بیماری فوزاریوم سنبله (FHB) و راه‌های کنترل آن در ایران. وزارت کشاورزی، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، مؤسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر.

گلزار، ح.، ع. فروتن و ج. ارشاد. ۱۳۷۷. بررسی گونه‌های جنس *Fusarium*، عامل فوزاریوز سنبله گندم و جستجوی منابع مقاومت نسبت به گونه *F. graminearum* در گرگان و مازندران. بیماری‌های گیاهی. ۳۴: ۱۶۹-۱۵۸.

ممرآبادی، م.، ع. علیزاده و م. ترابی. ۱۳۷۸. بررسی مقاومت نسبی ارقام و لاین‌های مختلف گندم به بیماری فوزاریومی سنبله گندم. گزارش پیشرفت پروژه بیماری فوزاریوم سنبله (FHB) و راه‌های کنترل آن در ایران. وزارت کشاورزی، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، مؤسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر.

Bai, G., R. Plattner, A. Desjardins and F. Kolb. 2001. Resistance to *Fusarium* head blight and deoxynivalenol accumulation in wheat. *Plant Breed.* 120: 1-6.

Bai, G. and G. Shaner. 1994. Scab of wheat: Prospects for control. *Plant Dis.* 78: 760-766.

Bai, G., G. Shaner and H. Ohm. 1991. Effect of moist period on response of wheat cultivars to infection by *Fusarium graminearum*. *Phytopathol. (Abstr.)* 81: 1145-1146.

Buerstmayr, H., M. Lemmens, G. Fedak and P. Ruckenbauer. 1999. Back-cross reciprocal monosomic analysis of *Fusarium* head blight resistance in wheat (*Triticum aestivum* L.). *Theor. Appl. Genet.* 98: 76-85.

Buerstmayr, H., B. Steiner, M. Lemmens and P. Ruckenbauer. 2000. Resistance to *Fusarium* head blight in winter wheat: Heritability and trait associations. *Crop Sci.* 40: 1012-1018

Francis, R. G. and L. W. Burgess. 1977. Characteristics of two populations of *Fusarium roseum* "graminearum" in eastern Australia *Trans. Br. Mycol. Soc.* 68: 421-427.

Jones, R. K. and C. J. Mirocha. 1999. Quality parameters in small grains from Minnesota affected by *Fusarium* head blight. *Plant Dis.* 83: 506-511.

Marasas, W., P. Nelson and T. Tousson. 1984. Toxigenic *Fusarium* species, Identity and Mycotoxicology. Pennsylvania State University Park.

Mesterhazy, A. 1977. Reaction of winter wheat varieties to four *Fusarium* species. *J. of Phytopathology.* 90: 104-112.

Mesterhazy, A. 1995. Types and components of resistance to *Fusarium* head blight. *Plant Breed.* 114: 377-386.

Mesterhazy, A., T. Bartok, C. G. Mirocha and R. Komoroczy. 1999. Nature of wheat resistance to *Fusarium* head blight and the role of deoxynivalenol for breeding. *Plant Breeding.* 118: 97-110.

- Miedaner, T., D. Borchardt and H. Geiger. 1993. Genetic analysis of inbred lines and their crosses for resistance to head blight (*Fusarium culmorum*, *Fusarium graminearum*) in winter rye. *Euphytica* 65: 123-133.
- Milus, E. A. and C. E. Parsons. 1994. Evaluation of foliar fungicides for controlling *Fusarium* head blight of wheat. *Plant Dis.* 78: 697-699.
- Oettler, G. and G. Wahle. 2001. Genotypic and environmental variation of resistance to head blight in triticales inoculated with *Fusarium culmorum*. *Plant Breeding*. 120: 297-300.
- Oswald, J. W. 1949. Cultural variation, taxonomy and pathogenicity of *Fusarium* species associated with cereal root rot. *Phytopathology*. 39: 359-376.
- Ruckenbauer, P., H. Buerstmayr and M. Lemmens. 2001. Present strategies in resistance breeding against scab (*Fusarium* spp.). *Euphytica* 119: 121-127.
- Schroeder, H. and J. Christensen. 1963. Factors affecting resistance of wheat to scab caused by *Gibberella zeae*. *Phytopathol.* 53: 831-838.
- Shaner, G. and R. Finney. 1977. The effect of nitrogen fertilization on the expression of slow-mildewing resistance in Knox wheat. *Phytopathology*. 67: 1051-1056.
- Snijders, C. H. A. and C. F. Krechting. 1992. Inhibition of deoxynivalenol translocation and fungal colonization in *Fusarium* head blight resistant wheat. *Canadian J. of Botany*. 70: 1570-1576.
- Snijders, C. H. A. and J. Perkowski. 1990. Effect of head blight caused by *Fusarium culmorum* on toxin content and weight of wheat kernels. *Phytopathology*. 80: 66-70.
- Sutton, J. C. 1982. Epidemiology of wheat head blight and maize ear rot caused by *Fusarium graminearum* *Canadian J. of Plant Pathol.* 4: 195-209.
- Wiersma, J. V., E. L. Peters, M. L. Hanson, R.J. Bouvette and R. H. Busch. 1996. *Fusarium* head blight in hard red spring wheat: cultivar responses to natural epidemics. *Agron. J.* 88: 223-230.
- Wilcoxson, R. D., R. H. Busch and E. A. Ozmon. 1992. *Fusarium* head blight resistance in spring wheat cultivars. *Plant Dis.* 76: 658-661.